

BI HITZ

___Belarri zuloetan barrena sartu zitzaizkidan bi hitz horiek nire bihotzaren taupadak gero eta azkarrago sentitzen nituen bitartean; eskuetan izerdia, arnas falta eta aurpegia guztiz txuri nituen eta segundoak luzeegi egiten ari zitzaizkidan... Hau da gogoratzen dudana bakarra. ___ esan dit nire paziente berriak bere lehenengo saioan. Hasieran droga-mendekotasun kasu bat dela pentsatu dut baina drogen proba egin eta gero, osasuntsu dagoela konturatzean, shock post-traumatiko baten kasua dela da nire hipotesi nagusia. Gaur egun ikusten ari den dena bere buruaren barnean soilik dago; hau da, zerbait hain gogorra pasatu zitzaion orain oso haluzinazio errealak baitituela; Ezinezkoa da entzun zituen bi hitz horiek orain leku guztietan azaltzea: liburuetan, kaleko horma-irudietan, nire sorbaldako tatuajearen... Ez! Shock post-traumatiko bat ematen duen arren, bere begietan zerbait ezberdina ikusten dut. Ez dakit zer: egia, etsipena, beldurra... Egun luzea izan dut eta ez dut burua guztiz argi. Dena dela ere, bere kasuari lehentasuna emango diodala uste dut. Zerbaitek honen atzean zeozer benetan bitxia dagoela esaten dit, nahiz eta kanpotik erotuta dagoela eman. Nire pazientearen lehenengo saioa amaitzean agurtu egin dut, atetik korrika bizian ateratzen zen bitartean:

___Astearte arte Chiara!___

Egunak nahiko azkar pasa eta gero asteartea da berriz, eta hiru pazienteekin egon eta gero hainbeste itxaron dudana pertsona heldu da, berandu, baina hemen dago eta bere kasua

asko sakontzeko asmoa daukat gaur. Burua txostenetik altxatzean, begiak bere aurpegian finkatu zaizkit nahi gabe eta bere egoera ez dela batere ona ohartu naiz; begi-zuloak, begi-gorriak, itxura eskasa... Harritu egin nau. Nik ezer galdetu baino lehen, Chiara hasi da hizketan eta bere aste gogorra kontatu dit: hiru egun lo egin gabe, goserik ez, antsietate handia... Argi gelditu zait ez duela aste ona izan, baina ez badit bere iraganeko kontu guzti hura azaltzen, ezingo diot lagundu; beraz, bere konfiantza osoa lortu behar dut bere korapilo latz hori askatzeko. Zuzenean galdetu behar izan diot oraindik bi hitz horiek ikusten dituen edo egoera hobetu den. Hitz horiek ahoskatu ditudan momentuan, dardarka, izerditan... hitz horiek behin eta berriz errepikatzen hasi da, alde guztietara begiraturuz eta nire atzean zerbait ikaragarria adierazi nahiko balu bezala. Segidan, konortegabeturik lurra jo du eta ni, bera bezain ikaraturik, zer egin jakin gabe gelditu naiz, paralizatuta; baina konturatu naizenerako begiak zabaldu, zutitu, eta nire klinikatik alde egin du. Ordu erdi besterik ez da egon nirekin eta nire bizitzan inoiz ikusi ez ditudan mila gauza ikusi ditut eta hori gutxi balitz, nire psikologiako ikasketa guztiek ez dutela ezertarako balio ematen du orain. Ez dakit zer egin berarekin, kasu hau argitzea lortu behar dut, nola edo hala.

Beste aste bat igaro da, lanean bezainbeste ordu etxean pasatuta eta lagunekin gainerako orduak, nahi edo ez, astearte goiza da eta gaur arratsaldean hainbesteko buruhaustea ematen didan neskarekin daukat hitzordua, bai, Chiararekin. Gaurko goiza Chiara-ren kasuari buruz ikertzeko hartu behar dut. Interneten pare bat kasu azaltzen dira

nire pazientearen bezala gauza bera toki guztietan ikusten dutenena, baina bi kasuak zenbaki konkretu batzuei buruzkoak eta erritu satanikoekin lotutakoak dira, eta ez du ematen Chiararen egoera denik.

Internet barneko sare beltzenetan nabigatu ondoren baliagarria izan daitekeen zerbait aurkitu dut: sekta bat. Sektetan askotan buru-jateak egiten dituzte, trauma handi bat eragin dezake eta horrekin batera haluzinazioak... Ez dakit, ez nago seguru. Sekta baten parte-hartzearen ondorioa izan daiteke, baina hala bada, bere benetako istorioak ez du zer ikusirik kontatu zidanarekin, eta niri argi asko utzi zidan gogoratzen zuen dena. Beraz, nire zentzuzko hipotesi bakarra desagertu egin da berriz ere. Arratsaldeko hitzordua ongi baliatu beharko dut ahal dudan informazio dena ateratzeko, kasu honek ni logura gabe uzteko gogoia duela ematen du-eta.

Neure burua edozer gauza ikusteko mentalki prestatu ondoren, Chiara heldu da aurreko astean zuen aurpegi berdinarekin, guztiz itzalita. Oraingoan neuk galdetu behar izan diot zer moduz joan den bere astea eta ez dit ezer berririk esan, gauza txiki bat izan ezik; berarentzako hain garrantzitsuak diren bi hitz horiek. Ezer gertatuko ez balitz bezala esan ditu eta nik ez dakit hori positiboa edo negatiboa den; baina momentuz ez denez ezer bitxia gertatu, positibotzat hartu dut. Arratsaldea azkar igaro zait aurreko asteetan ez bezala; betiko moduan bere astea nola joan den komentatu dugu, eta oraingoan pixka bat gehiago zabaldu da eta bere iraganeko gauza ugari kontatu dizkit. Bere gurasoak ardo-enpresa dute eta dirudunak dira betidanik, txikitatik bere ikasketak arrakastatsuak izan dira, Ingeniaritza Biomedikoko gradua dauka, bost urtez bikotea izan du... funtsean,

bere bizitza hobeezina zen eta egun batetik bestera pikutara joan zaio dena, eta hau dena bi hitz entzuteagatik? Nik ez diet ezer arraroa sumatzen bi hitz horiei baina zerbait eduki beharko dute Chiararen bizitza guztiz izorratzeko. Orain bion arteko konfiantza handitzen doan heinean, agian egun hartan gertatukakoari buruz galdetzeko edo bi hitz horiek sentiarazten diotena galdetzeko unea da, baina datorren astean izan beharko da, gaurko saioa bukatu da-eta. Lehenengo aldia da orain arte pertsona normalen moduan agurtzen duguna, pare bat muxu eta “Datorren astearte-arte”; uste dut orain ari naizela benetako Chiara ezagutzen, eta hau gehiago gustatzen zait.

Laugarren astea heldu da nire paziente berezienaren kasua aztertzen, berriz astearte. Beldurra eta urduritasuna desagertu dira eta Chiararen saioak gero eta gogo handiagoz jasotzen ditudala uste dut; gaurkoan urrats handi bat emateko asmoa daukat eta espero dut Chiara hobera egin izana aurreko astetik. Niri egia esanda, aste hau nahiko gogorra egin zait; lo egiteko arazoak, gorputz guztiko mina... ezer larririk ez, baina oso desatsegina. 18 minutu zehatz itxaron eta gero, Chiara sartu da atetik eta argi utzi dit puntualtasuna ez dela bere indargunea. Baina bere puntualtasunean pentsatzeko segundo bat hartu eta gero, aho zabalik gelditu naiz orain dela astebete fisikoki utzita eta nahiko eskas ikusten nuen neskekin; oraingoan ez dakit zein sartu den atetik, Chiara edo aldizkarietako super-modelo bat. Harritu egin nau bere itxurak eta egiazki poztu nau horrela ikusteak. Nirekin izandako saioak ondorio onuragarriak ekarri dizkiola ikusten da, baina oraindik ez ditut argitu buruan ditudan zalantzak eta ez dut lortu gertatu zaionaren

diagnostiko bat egitea. Beraz, hau amaitzeko pazientzia handia beharko dut. Pazientearen txostena aurkitu bitartean Chiararen inguruan nahikoa pentsatu eta gero gaurko saioari hasiera eman diogu asteroko gisan: bere astea komentatuz. Aurpegian irribarre zabal batekin begiratzen didan bitartean azaldu dit bere astea: lo primeran egin du, denetarik jan du, lana aurkitzen hasi da... Zer gertatu zaio Chiara goibel hari? Aste batetik bestera gaitz guztiak desagertu zaizkio? Neska honek nire burua nahastu besterik ez du egiten astero. Lanetik kanpora deskonektatzen saiatzen banaiz ere, kasu honek buruko min gehiegi ematen dizkit. Bere zazpi egun zoragarriei buruz hitz egin ondoren, harira joatea erabaki dut eta dena aldrebestu zitzaion egun hartan gertatu zena xehetasun guztiekin azaltzeko eskatu diot; berak baietz esan dit arazorik gabe eta ez diot inongo urduritasunik sumatu dena kontatzen zihoan bitartean. Orain arte esan ez didan datu garrantzitsu bat falta da istorioan bi hitzak, erreakzioak eta dena lotu ahal izateko: nork. Nork esan zizkion bi hitz horiek eta zergatik? Zorionez informazio hori gaur lortu ahal izan dut. Chiarak dioenez, azkenengo asteotan pentsatzeko denbora izan du eta gaiari buelta ugari eman ondoren, zerbait gogoratzea lortu du. Oroitzapen lauso horrekin zeinek esan zizkion bi hitz horiek ondoriozta dezaket. Dena hasi zen egun hartan, Chiara liburu-denda batean zegoen liburu batzuk aukeratzen, pare bat liburu erromantiko hain zuzen ere, eta liburuak ordaintzerakoan, dendako saltzaileak Chiarari liburuak eskura ematearekin batera, bi hitz horiek askatu zizkion. Harira ez zihoazten bi hitz horiek esan eta neskaren bizia hondatu zuen segundo gutxi batzuetan. Egia esan, beste zerbait espero nuen; zentzu gehiago

izango zuen azalpen bat, orain ikusten dudan erremedio bakarra denda hartara joatea eta saltzailearekin hitz-egitea da, detektibe pribatu gisan.

Osteguna, goizeko hamarrek, euria eta iluntasuna dira nagusi kalean, eta ni ausardiaz jantzi behar izan naiz liburu-denda hartara joan eta saltzailearen azalpenak entzuteko, gogo handirik ez dut, baina beharrezkoa dut kasu hau behingoz itxi ahal izateko, ordua da-eta. Liburu-denda kalezulo baten bukaeran dagoela esan zidan Chiarak, eta urrutian ikustea lortu dudanean nahiko erakargarria eta guztiz ohikoa iruditu zait; pixka bat zaharra, baina normala da aspaldiko liburuak saltzen dituen denda batek itxura hori izatea. Itxurarengatik gehiegi epaitu gabe, sartzea erabaki dut nire pazienteak dioen andre horren bila, baina liburu-dendan sartu naizen momentuan gizon adintsu bat soilik ikusi dut denda osoan. Gizonari andre batek dendan lan egiten duen galdetu diot, bera apur bat urduri jarri den arren, galdetzen diodan guztia egia osoa esanez erantzungo didala zin egin dit. Ordu erdiko hizketaldian, dendako saltzaileak duela hiru hilabete lana utzi zuela esan dit, arazo psikologiko larriengatik: antsietatea, ikara krisiak, beldur iraunkorra... eta garrantzitsuena, bi hitz leku guztietan ikusten zituela aditzera eman dit, dendan lan egin zuen azkenengo egunetan hainbat liburutan egin zituen zirriborroak erakutsiz. Hain zuzen ere, liburuetan egin zituen zirriborroetan bi hitzak indar edo amorru handiz idatzita azaltzen ziren. Bestalde, orain dela hiru aste berarekin egon zela eta egoera onean zegoela esan dit. Probetxuzko elkarrizketa hori izan eta gero, eskerrak eman dizkiot eta dendatik irten naiz erabat asetuta lortutako erantzunekin.

Ikusi dudanez bi hitz horiek lotura zuzena daukate bi pertsonen pasatu duten egoera zailarekin eta biak eboluzionatu dute gutxi gorabehera erritmo berean; hau da, saltzaileak hilabete bat egoera horri aurre egiten egon ondoren, Chiararekin topaketa izan zuen eta hiru asteetara bere egoera dezente hobetu zela esan du gizonak. Chiarak eboluzio antzerakoa izan du nirekin saioak hasi zituenetik. Oraindik ere ez dut zeharo ulertzen egoera. Ez dut uste ematen duen bezala hau kate bat denik eta denbora gutxi barru beste pertsona bat horrelako egoeran aurkituko denik. Baina gaur hainbeste zirrara sentitu ondoren buruak eztanda egin behar dit eta hobe izango dut etxera joan eta dutxa bero bat hartzea pentsamenduak argitzeko. Gainera, bi hitz horiei nazka hartu diedala uste dut, hainbeste entzun ostean.

Ostegun hau barraskiloen lasterketa bat baino astiroago igaro ondoren nire "relax" momentua heldu da: musika thailandiarra, bainu bero bat... egun osoan sekulako irrikarekin itxaron dudan momentua. Takoidun zapatak kendu, oinetan masaje bat eman diot neure buruari tentsioak askatzeko; segidan, larrugorritu naiz ur berotan sartu ahal izateko eta ispilu aurrean nire gorputz biluzia begiratzen gelditu naiz bainuontzia bete bitartean. Sorbaldako tatuajeari begira geratu naiz, amonaren omenez hitz batzuk tatuatu nituen, sorbaldaren aurreko zatian hain zuzen ere. Oraingoan nire azaleko hitzak begiztatzean, ez dut nire amona oroitu, antzeko ezer ere ez; bi hitz irakurri ditut, eta orain buru barruko ahotsak ez dit besterik esaten, bi hitz soilik.